

Край морето

Звезден прах се сипе от небето,
с теб сме на дребна сапун.
Лек вятър подхва от морето;
разпява твоите коси.

С усмивка гледат тайните ресници -
где блещукаят ситните очи -
озарени от лъков звездици;
девятък свет разпява в тях искри.

А вълните разтопят,
тихо поплът край дребна -
от сянката посредречи
поплът се в сладостта небя.

Ност и ти поздрав дахнеш -
букек от морска ноща.
Нептун се прекланя обрещ
на прекрасната Пастъра.

Тя в коситема прозрачен
небрежно му маха с ръка:
Върви си Нептуне невзрачен,
Нима сити нухнеш сега?